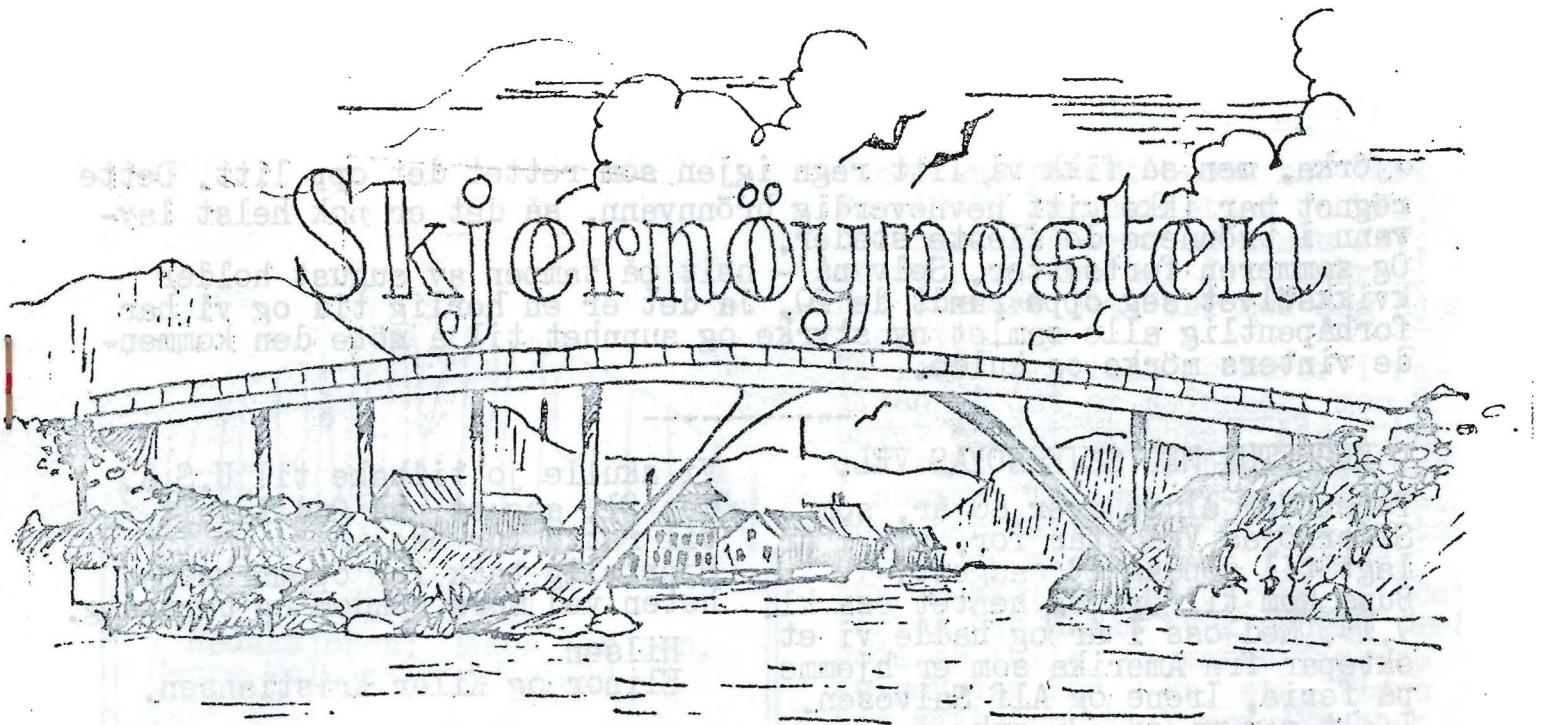

Skjernøyposten

— ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME —

NR. 33 SOMMEREN 1975

7. ÅRG.

SOMMEREN SOM SVANT

For å sitere fra en gammel lesebok: "Aldri så amn slik en sommer heggen blomstret før annen gang". Det første holder i hvertfall stikk. Med hensyn til det andre er vi ikke så sikre, men vi kan opplyse at björka har guinet to ganger - for det er vanlig for den å få sin naturlige höstfarge. Vi må ganske enkelt kalle sommeren for FANTASTISK, og da er det sårlig august som får oss til å bruke slike superlativer. - Juni var en fin måned med mye sol og varme. P.g.a. det drivende været ble det svært tidlig höying, og mange var ferdige straks over St. Hans. I juli hadde vi nok en del føling med vestavinden, men med mange fine dager inne i mellom. Men det var altså august som gjorde utslaget. Og makin til august kan nok ingen her på øen huske, og heller ikke slike höye temperaturer. Halvparten av dagene var tempen på 20 gr. eller mer. Fra den 4. til den 15. hadde vi en varmebølge som sendte temperaturen opp i 30 og 32 gr. den 10. og 11. Det tilsvarte 90 gr. Fahrenheit og selv 'over there' må folk tørke svetten ved slik varme. Det var nesten helt stille de dagene og folk sökte ut til de ytterste skjærne for å finne litt bris. Det var båter over alt, på Kråka, på Oddskjærne, ja på de mest utenkelige steder satt det folk i sitt letteste antrekk og spiste sin medbrakte niste. Det var sommer i skjærgården! - Det hersket et yrende badeliv over alt. Særlig yndede steder var moloen på Dyrstad, Mortodden på Rosnes, opp i Kjödna og flere andre steder.

Men som en liten malurt i begeret må vi nok tilbake til det med björka. Det har nemlig også i år vært svært tørt, om enn ikke så ille som i fjor. Det falt ikke en dråpe regn fra den 4. juni til den 12. juli. Björka gav opp, på tørre steder, bladene gulnet og begynte å falle av. Så fikk vi regn ét par ganger i juli og markens grøde tok seg opp igjen. Men i midten av august var det nesten like tørt. Atter en gang gulnet

björka, men så fikk vi litt regn igjen som rettet det opp litt. Dette regnet har ikke gitt nevneverdig brönnvann, så det er nok helst lavvann i brönnene de fleste steder.

Og sommeren fortsetter. Selv nå - helt på tampen av august holder kvikksölvet seg oppé rundt de 20. Ja det er en herlig tid og vi har forhåpentlig alle samlet ny styrke og sunnhet til å møte den komende vinters mørke og kulde.

ELDRETUR MED SKJERNÖYAS VEL.

Turen for eldre over 60 år som Skjernöyas Vel står for, ble i år lagt til søndag 23. august. Buss kom til öya og hentet oss kl. 9.15. Med oss i år og hadde vi et ektepar fra Amerika som er hjemme på ferie, Irene og Alf Salvesen. I alt var vi ca. 25 stk.

Förste stopp var Grim nye kirke hvor vi overvar gudstjenesten. Hele kirken är bygd i betong, likt bygd både utvendig og innvendig og var ganske koselig, med flere store rom for også annen mötevirk somhet. Derfra gikk turen til hotell Norge hvor middag ble servert. Den smakte godt for vi var blitt sultne.

Oppholdt oss der til ca. kl. 14. Drog da videre til Dyreparken hvor vi så på alle dyrerne. Vi gikk og koset oss der i det strålende været. Solen skinte fra skyfri himmel og varmt var det og. Kl. 17 drog vi hjem igjen og da om Vågsbygd og Langenes. Ledere på turen var Betty Hagen og formannen i vellet Norman Vågs voll. Hjertelig takk for hyggelig tur og for at dere hadde lagt alt så vel til rette for oss.

Deltager.

T A K K

Vi vil gjerne gjennom Skjernöy-posten si en hjertelig takk til alle dere som har så trofast besøkt vår mor og svigermor Enanda Olsen de årene hun har bodd på Aldersheimen i Ulvegjelet og har hatt med blomster, frukt, is, sjokolade, brus, osv.

Det kom brev til Brooklyn om at hun var dårlig så vi var spente på om vi ville rekke frem i tide og det gjorde vi. Hun var klar til de siste par dagene før God kalte henne hjem, den 13. august.

Vi skulle jo tilbake til U.S.A. den 21. august, så Gud la alt til rette for oss.

Hjertelig takk for oppmerksomheten ved mors sykdom og bortgang.

Hilsen

Elinor og Kiler Kristiansen.

Den 25/9 fyller Sigrid Aalvik Gabrielsen 80 år. Hun er født og vokste opp i Ålvik i Hardanger, men i 1916 flyttet familien til Etne i Hordaland. Litt etter dette tok hun lærerskoleeksamen og begynte som lærerinne ved Vest-Agder flyttbare Fylkesskole, som var et av datidens tilbud til landsungdom til videregående skole. Dette arbeidet drev hun på med siden, men med et opphold under krigen. Det var også i forbindelse med fylkesskolen hun kom til Skjernöya, for noe over 40 år siden. Dette yrket drev hun på med til hun gikk av på pensjon, men de siste årene var det som lærerinne på Framhaldsskolen på Hidra.

Vi er glade for at Sigrid fikk sin skjebne knyttet til Skjernöya. Vi er glade for at det ble her hun skulle få leve og virke en så stor del av sitt liv. Sigrid har alltid vært virksom og interessert i forskjellig slags foreningsliv; kanskje ikke minst i ungdomsforeningen har hun vært aktivt med. Vi kunne alltid regne med Sigrid. Gjaldt det et foredrag, en andakt eller andre oppdrag - alltid var Sigrid villig. Hun fortjener stor takk for det. Til tross for sin alder deltar hun fremdeles i det som foregår på dette området. Hun har hatt gleden av og være rask og rörig, men helt i det siste har helsen sviktet litt og hun ligger for øyeblikket på Kr. sand sykehus.

SKJERNØYPOSTEN

Redaktör: Sigurd Ålvik
Tlf. 68611.

I Redaksjonen: Nåkon Karlsen,
Georg Walwick og Norvald
Jenssen.

Adr. Skjernøy, 4500 Mandal.
Kontakt i U.S.A.

Christoffer Jacobson

Adr. North Lexington
R.D. 1, Prattsville, N.Y. 12468

Abonnementspri's pr. år kr. 7.-
U.S.A. \$ 1.50.

Vi håper hun snart blir frisk igjen og når hun nå om en liten stund fyller ca 80 vil vi gratulere henne hjerteligst og ønske henne en lys og god livskveld.

Fiskerirapporten for sommåren er ikke mye å rope hurra for. I sær har makrellen sviktat. Er sikkert mange år siden det har vært så lite makrell å få, har mange ganger vært vanskelig å få steikefisk. Med snurpenota er det tatt noen fargstør på 400 - 500 kg, mens de som rigler har fått opp til 140 kg. noen få dager, men mest en kasse eller ned til et sneis, og da er det ikke morro å være fisker.

Men er fiskesort liker det fine sommerværet, og det er ålen. 3 - 4 fiskere har ruser etter den og noen har fått gode fangster. Kilo-prisen er vel 14 kroner og dags-

fangstene på det beste har vært fra 10-30 kg. og det er jo bra. Det har også vært en masse sei, så de som ikke har fått makrell har sikkert fått sei med seg hjem i gryta.

Vi leser i avisen og hører i radioen at det er kvinneår, men i havet er det krabbeår. Aldri har det vært så mye krabber å få som i sommer. Teinene er mest fulle. Noen har fått 40-50 stk. i en teine, så da må en passe fingrene når de skal pelles ut. Nå på höstparten har mange av krabbene vært gode og fulle, og mange fiskere selger dem for 2 kr. stk. Flere har satt opp skilt med 'krabber til salgs', men salget har gått tregt nå i det siste. Folk her omkring er vel begynt å bli lei av krabber. Døt siste er at noen kjøper opp krabber og kjører til Oslo med dem. Og det er ingen dum ide, for hvis bare omsetningen er god kunne det bli et bra fiske for mange. Og når en hører at det er levert opp til 1000 krabber fra én mann, skjønner vi at der er store mengder av den.

Og så begynner hummerfisket snart, men forventningene er ikke store. Er redd vi får en ny bånn i fisket da krabba har overtatt hummer-ura. Ser ut som at når det øker med krabbe så minker det med hummer. Får håpe spådommen slår feil, men tror denne teorien har noe for seg.

Dette ble mye krabbeprat, men som kjent er det kvinneår på land og krabbeår i sjøen i 1975.

St. Hans aften var også i år strålende fin. Denne aften falt på en mandag i år og det var mange som brant sine bål på lørdags kveld. Inne i Nordfjorden var det et syn å se. Hér på øya er det fast et bål før hver gård, hvor hele folket samles. I de senere år er dette blitt noe oppdelt. Frelsesarmeene har de siste år feiret kvelden ved John Walvicks hytte og der var de også i år. Likeledes har Indremisjonen i Mandal i de senere år feiret kvelden ved Per Ivar Farestads hytte i Skjernøysund. Disse steder har samlet veldig godt med folk. Ellers er hovedveien fra bruia og

Sommeren har vært fin, og nå går det raskt mot den mørke årstid. Ungdomsforeningen starter opp sitt arbeide i begynnelsen av september. - Det har vært en utflukt til Røsnes, hvor en slo seg ned under Varden. Det var en fin søndags ettermiddag og frammotet var bra. Særlig er det hyggelig at de som er hjemme på ferie og har stått som medlem i en årrekke møter opp. Res.kap. Selvik med frue deltok her. Så hadde vi årets tradisjonelle fisketur, denne gang til Sandøy. Det var et enestående vær og frammotet var spesielt godt. Det var møtt opp 22 båter. Det var både unge og eldre, som møtte opp med hver sin fiskestang. Fisket ble delt opp i to grupper når det gjaldt premie, en for slukstang og en for bergyltstang. De fikk 1½ time til å fiske på. Det ble delt ut flere premier. For den som fikk mest og den som fikk den største og den minste fisken. Vi vil nevne han som fikk mest bergylt, og han har fått mest så lenge vi har holdt på med disse turene. Det var Erling Jenssen. Som en god tradisjon var også i år sokneprest Stensager med som taler og han satt stor pris på å få være med.

Når avisen går i trykken er ungdomsforeningen i full virksomhet igjen. Det gjelder også Yngres og Ungdomsgruppa. Må Gud velsigne

denne flokken som går aktivt inn for arbeidet, og dem som møter opp, både unge og eldre. Det er stort å få arbeide for sin Frelser, og enda gildere blir arbeidet når en kan se det bærer frukt. Må vi alle gå inn i bönn for Ungdomsforeningen og for vårt kapell her ute.

Fra s.-3, St. Hans.

utover øya nesten ikke til å komme fram på, da det står så tett i tett med biler over alt.

Søndag den 24. aug. hadde Tusenfrydforeningen i Mandal (nest eldre folk) sin årlige tur til Skjernøy kapell. I år var det i aug. i stedet for juni. Det måtte 4 av Sørlandsrutas busser samt noen privatbiler til for å frakte dem ut. Tallet var nærmere 200 stk. Kapellet var i forveien pyntet og dekket av tusenfrydforeningens medlemmer og av unge fra Ungdomsklubben og Ten-Ten gruppa i Mandal. Det ble servert smørbrød og til dessert var det bøtteis. Det var en dag med strålende vær og stemningen var på topp. Formannen diakon Mo stod for programmet og ledet. Klokken van Vlerken åpnet med andakt og så var det flere som deltok med sang og hilser. Sokneprest Stensager talte. Festen var veldig godt på alle måter og det var ønske om å få komme igjen til neste sommer.

Vi skrev i fjer om en liten fugletragedie på Kopperholmene. Også i år var minken på ferde, men med et litt annet resultat. Den ble tatt på fersk gjerning, men hadde da klart og fått gjort kål på de fleste måkeungene. Terneungene var så store at de hadde greid å flyve unna. Etter en intens jakt måtte en mink late livet. To andre svømte inn til Gulsteinen og ble jaktet på der, men kom seg unna. Noen dager senere var en mink katt på Bårdsbekken i vill kamp med en mink og greide å holde den unna til folk kom til og fikk has på den. Nok to mink ble tatt i felle

PÅ BYTUR I GAMLE DAGER.

Vil ta dere ned på en bytur ved hundrearsskiftet. Det var ikke så lite av en begivenhet før den femåring å bli med til Mandal, så spenningen var stor fra den dag bestemmelsen var tatt og til dagen denne reisen skulle foretas. Mors løfte om turen var sikkert, det kunne en støle på.

Reisemåten etter den tids krav syntes å være svært så komfortabel. Båten som den tid trafikerte øyene og tettstedene, som ikke hadde noen annen forbinnelse enn apostlenes hester, var en liten dampbåt som het "Eugen". En riktig rultebötte som det ikke skulle store krusinger på sjøen til før den rullet. Den anløp öya vår en gang i uken, torsdag, og var i seg selv en begivenhet fra dagene eller i uka. Starten var fra Mandal kl. 7 morgen og som regel var den her ved 9 tiden, så vidt jeg husker. Den hadde mange anløpssteder helt til Ås i Harkmark hvor den snudde for å returnere til Mandal. Farestad var siste anløpssted. Så var det å stige ombord og foreta den spennende reisen for oss som skjelden kom utenom nøyia. Det forekom jo når vi fikk være med til kirke og bestefars rosjekte ble brukt. Vi mindreårige ble vel pakket ned i forskåtet i tepper og sjal - men dette er en annen historie, turen til kirken.

Ja så var vi vel plassert i salongen på "Eugen" og skuet beundrende rundt. De fine plysjsofaene var just ikke denslags som var dagligdags sete 'her i gården'. Det var som regel lite plass for de siste ankomne for der satt rekke av kvinnfolk med kurver av alle slag. De innholdt varer som skulle byttes eller omsettes i byen.

Ås var jo som regel et godt eksportmarked for grønnsaker, frukt og smør, så plassen var ikke så flus. Mannfolkene, som var i mindretall, holdt seg helst på dekk. - Kanskje enkelte som hadde en snert av en rar følelse i halsen, hadde søkt opp for å få litt frisk luft. Var vinden sørlig kunne en risikere å 'ofre' mere enn en ville. Var det sjøgang var det alltid en eller annen som gikk til kapteinén og bad om å gå innenom Gismerøya, for Bokkespranget stod som en farlig kneik. Vel inne i elva var alt vel og bra. Båten la til ved Christensens brygge, som da var den faste plassen. - Vel i land var det trygt å følge mor på rundturene i byen. Det var litt av hvert som skulle innkjøpes, især tövare og sko. Selv om slik luksus som sko ikke var ting som ble brukt oftere enn søndags ettermiddag og til kirke og byturer. - På tilbaketuren var båten bra lastet. Til forretninger var det dagligvarer foruten svære brödkasser fra byens bakere. Der var nå tross sparsomhet og ingen pengeflushet, ikke liten omsetning av bröd og annet bakverk.

Kommet så langt som til Austerodden dro kaptein Ånensen i fløyta og når trossa ble kasta fra båten var der fullpakka av folk på brygga. De fleste var jo skuelystne og som regel i veien når lasten skulle losses. - Byturen var endt for denne gang og der var meget å berette fra en slik tur. Mange folk i gatene, mange hester og kjøretøy - og så alt det fine i butikkene.

Det var ikke lang tid før "Eugen" ble utskiftet med "Ryvingen" og "Smgne". Disse anløp jo også Bergstø to ganger i uken, morgen og kveld på vei fra og til Kristiansand. "Jona" var også en av ruta-båtene i Kristiansandsruten. Men den gikk tidlig en morgen i 1913 på land i Stusøysundet. Den tok feil av leia og det ble dens endeligt. Alle ble bjørget og kom seg i land.

J. K. G.

Fra s. 4. - Mink på ---

i Davidshåla og det var nok neste-parten av det kullet.

Vi tror at alle dyr og skapninger har livets rett, og vi skal

være forsiktige med å ødelegge naturens balanse. Men minken bør helst holdes innforbi solid netting, da den ikke hører hjemme i vår frie natur.

FRA USA — Midsommer.

Tussmörket kommer noen minutter tidligere, og soloppgangen er noen minutter senere enn forten måned siden. Sommeren deler døgnet til sin egen dimensjon, og langt der borte i horisonten er hösten. Forandring, stödig og listig. Vi kan likesom "föle" forandringen ved at skyggene blir lengere. Skyggen fra det store lönnetretnet strekker seg lengre fra stammen og solstråler som kommer inn gjennom vinduet er smalere og fra en lavere vinkel. Langs veikanten sees klynger av forglem-meg-el og prestekraver som begynner å visne. Ville bringebær modnes, og nye agal kan sees på det store eiketre. Dekar etter dekar med rüg, hvete og havregulnes og vaier i vinden med sine fete dyrebare aks og vi synes å ane en ettersmak av kornpollen som henger i luften en varm ettermiddag. I hägen bak huset er det lubne tomater, de er ennå gröinne, men rödmer snart i augustsolen. På grunn av det milde været i mai sér vi skjeppevis av gresskar på torget og små deilige rödbeter på middagsbordet. Fuglesangen er også forandret, det er ikke langer den hjertens glade sang, men fader og moderlige formaninger og kanskje litt skjenn inniblandt. Bien arbeider overtid og har det travelt, men vepsen er mer ondskapsfull. Det er midsommer, sesongen er i takt med tiden, det er som et friskt bankende hjerte, sterkt, stödig, beroligende.

C. J.

BREV FRA CATSKILLS.

Tider skal komme, tider skal henrulle, og dermed kom tiden for meg å ta mitt otium og trekke meg tilbake fra arbeidslivet. Ja, en hel livstid i arbeidslivet og så plutselig bli pensjonert kan ha sine bekymringer. Hva skal vi nå drive på med? Bygge skip på flaske? Lage keramikkruiser og krukker? Gå til parken og spille ludo? Og kona kunne jo gå på Garden Klub og arrangere blonster i vaser og ellers feie livet som en dronning. Men Hanne har lite anlegg for dønslags. Kanskje vi burde flytte til Norge? Men etter 46 år i America er det vanskelig å bli omplantet, vi har festet altfor dype rötter hvor vi er. Florida? Nei, fy da, vi liker fire sesonger i året. Catskill? Catskills er et høyfjeldsområde i staten New York, omkring 30 norske mil fra Lynbrook. Her har vi i flere år hatt en hytte og noen dekar med jord, litt kraft og litt skog. Her har vi i mange år feriert, drevet ørrefiske, småviltjakt og ellers slappet av når anledningen bød seg. Catskill fikk valget. Huset i Lynbrook, hvor vi bodde i 30 år ble solgt og dermed flyttet vi, riktignok med klomp i halsen. Hytta egnet seg ikke som helårs bopel og et bygningsprogram ble straks satt i gang. Först en stor garasje hvor vi også innredet et verksted og SKJERNOYPOSTENS utenrikskontor, hvor abonenter i U.S. kan sende sin kontingent. Det var min svoger Willy som var byggmester. Willy som nesten hele sitt arbeidsliv var sysselsatt i bygningsindustrien, meste tiden på New Yorks skyskräpere, og i alle disse år aldri hatt et uhell på jobben. Dagen før garasjen var ferdig steg han ned fra det andre trinnet av en fem fots gardintrapp, falt og brakk foten på tre plasser. Han er nå på krykker og i gips. Men som det sies: "The show must go on". Så nå, ved hjelp av to danske snekkere, en sifua murer fra Lyngdal og min egen hjelp går arbeidet frem med raske skritt, og vi håper å feire jul i vårt nye hus.

Hanne har det travelt fra morgen til kveld med sin frodige grönnsakshage, sine ti höns, en hane og ti ender som svømmer fornöyd omkring i en liten kjödn.

Med den vakre natur i Catskill, Mimmi og Willy like rundt hjørnet, familien i nærheten, og ikke minst våre alle tiders naboer, er vi forvissset om at vi valgte den rette plass å kaste vårt anker.

Med beste hilsen til redaksjonen og lesere.

Chris Jacobsen.

ET MINNE FRA "HUAL SKAGERAK"

Ble i spurt om å fortelle litt fra min tur i Europa nå da jeg besøkte Teiv. Skal forsøke med noen få glimt. - Vi reiste fra Kjevik to stk. av oss fruer. I $\frac{1}{2}$ time forsinka ankom vi Sola og derfra bar det så fort beina bar oss ombord i SAS maskinen til Amsterdam. Så i 3-tida var vi ombord i "Hual Skagerak".

Vi var og utforska gågata i Amsterdam i 34 gr. så tempen var det ikke noe å si på. Det bar så avsted til Köbenhavn, og der blei det og tid til en tur på 'strøget', i samme varmen. - Så gikk turen til Helsinki, en plass jeg ikke har vært før, heller ikke båten. De måtte få kart og flagg i Köbenhavn. Det var en fin by med et stort fisk- og grønnsakstorv som imponerte meg stort. Der solgte de levende ferskvannskreps, og fra sardiner til laks. - Og jordbær lå i haugevis med en solid blikkboks til mål. Den blei bare puffa inn i haugen, og vips, en pose jordbær. Magasiner var der også nok av, særlig et som bar navnet "Stockman". Der følte jeg meg som en maur. - Innseilinga var også veldig fin, men trang, det var just så vi glei igjennom.

Videre gikk ferden til Polen, eller Pøland. Der fikk jeg den store overaskelsen! Vi blei liggende på reia i 4 dager, og jeg som skulle hjem! Så fredagen jeg skulle ha kommet hjem på blei til neste fredag. Men vi hadde det fint på reisa tross alt. Grillaften blei det på dekk lørdags kveld, med indrefilet og det hele. Det smakte! Vi åt alt hva maven tålte, med lysene fra Gdynia og Gdansk i bakgrunnen, pluss 48 båter som lå på reia sammen med oss. - Så av alle de dægene vi lå der blei det bestent at vi skulle gå til kai kl. 1 om natta? Leiv var i maskinen hele natta, og kl. $\frac{1}{2}$ 5 på morgenon blei jeg kalt opp til kaptein med visum, da skulle vi jo reise hjem. Og der satt de på geledd 5-6 uniformerte eller kanskje flere, og jeg var litt sövning så det eneste jeg så klart var sola som kom opp bak åsen og sendte sine första stråler over havna og vaktene på kaia. - Vi fikk da tid til å se byen, vi blei klokka ut og klokka inn, pengesjekka og notert på allé vis. Det var heller lite som interesserte meg der. Krystallet som skal være så billig, så jeg lite av. Så pengene, slotti, som de heter, lå trykt i lommeboka.

Hjemreisen gikk med båt fra Gdansk til Stockholm. Vi var 3 fruer som reiste sammen, og endelig fikk våre menn fri for å følge oss avgårde. (De stod nemlig på hodet i maskinen hele tida). Så bar det avgårde til Gdansk. På vegen kjørte vi forbi ei blokk som var 1 km. lang, der bodde det 12000 mennesker, ifølge taxi-sjafören. - Fergen skulle gå kl. 18, men som alt annet der nede natte vi vente på den øg. Endelig var vi gjennom alle papirer og tollvesen og skulle finne lugaren vår. Hvilken lugar! Der måtte vi ut på gangen for å puste. Men servicen var fin, og vi fikk bedre kryp inn. Agenten skulle jo ha ordna med hele hjemreisa, men det hadde han nå ikke gjort, så vi måtte ordne det hele selv. Så fikk vi "gnisten" på ferga til å ringe til et reisebyro i Sverige, og fikk på den måten bilet på fly til Norge. Så etter en praktfull innseiling i Stockholms skjærgård, bar det i pøsregnvêr med taxi til Erlanda. Der fikk vi bilet til Oslo. Da var vi passelig trøtte. Det var nå blitt fredag kveld, og vi starta torsdag ettermiddag. - Turen til Fornebu gikk fint og vi tenkte på å overnatte der. Men så, til alt hell for oss, var flyet forsinka til Kjevik og Sola. Så med armene tunge av last, og beina rett ut, rakk vi Braathens den kvelden. Men da var vi trøtte, men glade likevel. Så kl. 24 stod jeg i stua på Skjernöya, ei uke forsinka, men mange opplevelser rikere. Og en fin og spennende tur i tankene.

Å. Aa.

Ashild Dalvik

Skattens mynt på Skjernöya 1890.

Når en ser på priser og lönninger i dag, er det vanskelig å forestille seg hvordan livsvilkårene var på öya for c. 90 år siden.

Dröm om ny bil, fjernsyn eller heldekningstepper ville vel neppe komme på tale, det var kampen for utkommet som ble dröftet. Pengene strakk med nöd og neppe til det daglige bröd, men heldigvis var fördringene ikke store. Det gamle ordtak 'munnen etter matskreppa' var den gyldne leveregel.

En ligningsliste for Halsaa Sogn fra 1890 er et interessant lesestoff. Lista gir et godt innblikk i de ökonomiske forhold på den tid.

På Farestad var det 1890, 31 personer som betalte skall til Herredet.

Samlet inntekt var kr. 13.929. Höyeste inntekt hadde German Olsen med kr. 925.-

Störste formue hadde Ole Tellefsen med kr. 8.700.

Ole Tellefsen var også den person som betalte mest skatt, kr. 15,30.

Minste skattyter betalte kr. 1.-

Kristen Wilhelmsen, Farestad: Indtekt 375, formue 2000, skatt 2,90.
1883. Indtekt: Gårdsbruk 90, Handel sjöfart 400. Dagarbeide 100.
Tilsammen kr. 590. Skatt kr. 2,63.

Dyrstad hadde 11 skattytere. Samlet inntekt var kr. 6.750.

Høyeste inntekt hadde Reinold Pedersen med kr. 1.250.

Störst formue hadde Reidar Rasmussen med kr. 6.200.

Reinold Pedersen var den som betalte mest skatt med kr. 24,70.

Minste skattyter betalte kr. 1.-

Rosnes hadde 14 skattytere med en inntekt på kr. 6.550.

Hans Jakobsen hadde höyest inntekt med kr. 1.000.

Kristen Pedersen var Rosnes' rikeste mann med formue kr. 3.400.

Robert Rasmussen betalte mest skatt med kr. 12,90.

Minste skattyter betalte kr. 1,65.

Stjernösund hadde 15 skattytere. Samlet inntekt var kr. 5.150.

Ole Knudsen hadde störst inntekt med kr. 700.-

Störste formue hadde Georg Gjertsen med kr. 5.000.-

Ole Knudsen betalte mest skatt med kr. 12,75.

Minste skattyter betalte kr. 1.-

Ytre Berge hadde 10 skattytere som hadde en inntekt på kr. 4.800.

Tönnes Salvesen hadde störst inntekt, kr. 1.075. Formue kr. 15.000.

Tönnes Salvesen var også den som betalte mest skatt med kr. 21,50.

Minste skattyter betalte kr. 1.-

Valvik hadde 8 skattytere som hadde en inntekt på kr. 3.800.

O. Theodor Pedersen hadde den störste inntekt med kr. 775.

Peder Pedersens enke hadde störst formue med kr. 3.700.

O. Theodor Pedersen betalte mest skatt med kr. 13,30.

Minste skattyter betalte kr. 1.-

Alle tall gjelder Ligning til Herredets Fellesutgifter. Skatt til skole og fattigvesen framgår ikke av ligningslisten 1890 Halsaa Sogn.

Når en setter seg ned og tenker på disse tall, er vel livsvilkårene for Skjernöboerne blitt lettere, som for oss andre. Men er vi som mennesker i 1975 blitt tilsvarende mere lykkelige og tilfredse enn våre forfedre? Derom tier historien.

1975 kan vel den samlede inntekt på öya være ca. 1,5 millioner. Störste inntekt ca. kr. 75.000 og höyeste skatt ca. kr. 30.000.

Denne liste har vi mottatt fra B. Wilhelmsen og opplysningen stammer visstnok fra gamle arkiver på Fritun, (gamle Halse og Harkmarks Herredshus).

SMÅNYTT FRA ØYA.

Det står en del på venteliste for å få innlagt telefon, her på øya. Noen har ventet i et år, og det er lite sannsynlig at de får i år heller. Når en purrer på i Televerket får en bare til svar at det er tekniske vansker. Dette er vanskelig å skjønne, for tre år siden ble det lagt opp linje for 100 abonenter og ikke en gang halvdelen av disse er brukt. Sannheten er vel at Televerket ikke har folk til å legge inn telefon. Dårlig service får en si. I dag koster det 3000 kr. for å få den innlagt.

Turistströmmen til øya har vært jevn hele sommeren. Det er veldig mange som kommer. Det er biler å se over alt. Særlig tyskerne dominerer. Mange kommer ut for å prøve fiskelykken. Det er særlig stangfiske det gjelder.

Det er i år 4 nye skolebarn fra øya, nemlig: Ruth Kirsti Syvertsen, Y. Farestad, Mette Jenssen, N. Farestad, Jon Harald Aalvik, Valvik og Bente Dyrstad, Dyrstad. De begynte på Ime Barneskole den 18/8. Denne skole er i sommer blitt påbygd en etasje for å huse alle barna i det nye byggefeltet på Ime. Likeledes er en ny Ungdomsskole tatt i bruk. Den ligger ved Vassmyra på Ime og alle Skjernøybarna får nå komme der og slipper å gå opp til byen.

Også i år var det Olsokstevne ved Dyrstad Skolehus, med bra frammøte. Været var alle tiders, og folk pratet og koste seg. En luntulodning til vedlikehold av huset innbrakte kr. 950. Til neste år er skolehuset 100 år, så da bør dagen feires riktig ekstra.

Hva har hendt siden sist?

Den 31/5 fikk Marion og Leif Jenssen en datter og den 27/8 fikk Kirsten og Reidar Jenssen en datter.

Tom Erling Bentsen, Y. Farestad forlovet seg i sommer med Berit Tjelland, Mandal. Vi gratulerer dem alle hjerteligst.

Og så vil vi gratulere vår redaktør som i sommer giftet seg med Signe Tobiassen fra Mandal. Vi

hadde jo ventet på det, men de lurte oss alle og reiste inn til hovedstaden uten at vi ante det. Men gift er de blitt og vi ønsker dem hjertelig til lykke der de har flyttet inn i nytt hus i Valvika, med en fantastisk utsikt over sjøen rett mot Lindesnes. Vi ønsker også fru Signe velkommen til Skjernøya.

Arthur Jنسen fylte 70 år den 21/8. Edith Gundersen vil bli 70 den 22/9 og Gunda Pedersen vil bli 70 den 19/10. Øyas 'Grand Old Lady', Sigrid Karlsen fylte 88 år den 18/8. Hun er fremdeles rask og rorig. Vi gratulerer alle sammen.

At det er krabbeår i sjøen har Sigvald Berge bevist ved å ha satt ny 'verdensrekord' ved å fan ge 58 krabber i en teine. Eller er det noen bedre?

Det har også i sommer vært en del Norsk-Amerikanere på besök. Vi nævner (men det er mulig det kan ha vært flere):

Syvert og Ruth Syvertsen. Henry Syvertsen m/ frue og deres tre barn.

Alf og Irene Salvesen. Lillian Boyle. Minda Støtland. Ellinor og Kiler Kristiansen. Tre døtre til Paulus' bror, Peder Pedersen, Esther, Thelma og Dorris samt en datter til Esther. Aslaug og Ole Kjeldstad.

Likeledes har Gudrun Limå som sammen med sin søster Clara er misjonær ute på Borneo - vært på besök på sin vei tilbake til Borneo.

At höyinga begynte tidlig i år er sikkert. Per Dyrstad var først ute med hesje i mai måned. Men det var før godværet satte inn og han oppnådde å få både hagl og sludd i den før han fikk det i hus.

Det ble nylig funnet en død delfin i Kjerkeviga på Dyrstad. De er ikke vanlige her nord, men vannet har vært svært varmt i sommer. Som eksempel kan nævnes at det er blitt målt 22 gr. helt ute ved Oddskjærene, og da er det fint badevann.

Det var altså en ekstra varm sommer i år, og da det jo også er kvinnear var det en som følte seg så frigjort at hun opptråtte i topplös på krambunga. Hun var riktig ikke norsk, men etter alt skriveriet i sommer i "Lindesnes" ligger de visst ikke langt etter der heller.

Gjennom Skjernøy Helselag ble det nylig arrangert en demonstrasjon i livredning og opplivningsforsök opp i Kjödna.

Lokalsendingene i radio er ganske populære. I sommer hadde Sørlands-sendinga et reportasjeteam som reiste rundt i båt. De var på Landøy og Udøy og hadde bl.a. en prat med Ragnvald Salvesen og Tonning Pettersen. De kom også til Skjernøya. Og en dag fikk vi höre German Gabrielsen i lokalén, hvor han fortalte om löst og fast fra Skjernøya.

Det har vært fisket laks med 4 kilenötter fra öya i sommer. Resultatet har heller vært magert, 20-30 fisk for de beste, mest sveiler. Noen har fått noen få på nedjegarn. Noen har også vært ute med drivgarn og når strömforholdene har vært gunstige har det vært litt fisk å få.

En av karenene ombord på rednings-skøyta, Harald Liseith, har en sjark som han har vært på revet med på pilket torsk. Han har hatt resultat på vel 300 kg.

R/K "Ambassador Bay" er tilbake på sin stasjon ved Krumbubrygga etter forskjellige oppdrag ute i Nordsjøen i sommer.

Det er altså kommune- og fylkestingvalg den 15. Det er i alt ført opp minst 12 kandidater fra öya på de forskjellige lister. Men om det sikrer representasjon er vanskelig å si. Det er i år ikke anledning å overføre folk fra en liste til en annen. Det mener vi er et minus, da en stemmer mer på personer enn på parti ved et kommunevalg. Men i alle tilfelle, la oss vise at vi setter pris på retten til å være med å velge de som skal styre og stelle, så la oss alle sammen møte

fram og stemme. Valget foregår, som før, på skolehuset.

Idrettslaget har startet igjen med treningen. Förstkomende helg skal de yngre årsklasser ha en dyst opp i Mandal med andre idrettslag. - Tor Evert Bentsen har sagt seg villig til å fortsette som instruktör også komende sesong. Harald Ellingsen er ennå med, men har visstnok andre planer senere. - Vi oppfordrer de unge til å slutte opp om idrettslaget og særlig om noen kan tenke seg å overta treningen når disse ikke har anledning lenger.

Vi er kommet noen dager ut i september. Været er fortsatt fint, men en må vel si at sommeren er slutt nå. Vi målte i natt, før første gang, temp. under 10 gr. Vi har hatt litt regn, men ingen til å gi brönnvann. Ja, det har vært et problem med vann også i sommer. De fleste med brönnar har måtte være svært forsiktige med vannet og mange har fylt opp brönnen, både en og flere ganger, med tankbil fra byen. De som har borehull har stort sett greid seg bra. En ting som folk burde satse mer på - særlig da hytter og sommerboliger, er en tank eller siste. Det er utrolig hvor lenge en kan greie seg med det takvannet en får, selv i en tørr sommer. Men hvorom allting er, det har vært et hellig vær, ikke et snev av höststorm ennå. Vi håper på noe regn, men forøvrig at været fortsetter i samme dur i tida som kommer.

Og så sier vi takk for denne gang og vel møtt i julenummeret.

